

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbite njedželske lopjeno

W Budyschinje

14. meje 1933

Bauzen

Njedžela Cantate.

Text: Ps. 98, 1.

Kantate, spěwajće, kajke wježole mjeno ma tola naša dženznišča njedžela, kajke wježole mjeno, kajkež tež jańdžena njedžela mějesche, kiž nam pschiwoła: Jubilate, wystajće! Evangelij rěka wschał w našej čerbitej rěčzi: wježole póželstwo. Šhtož je wot tuteho wježoleho póželstwa sapschimnjenn, tón je wježolny čłowjek. Tuta wježolosc, kotraž w wěstosći sboža swoju pschiczinu ma, njeje jenož nutskowne sacžuwanje, ale dyrbi šo tež w znyłym žiwjenju a sadžerženju kšesćijana jaknje wopokasowacž. Ssrědk, swoju nutskownu wježolosc a wěstosć na šjawne dacž, je čłowjekej wožebje w datu spěwanja daty.

Tutón Boži dar prawje wužiwacž, to chze dženznišča njedžela naš wučicž se swojim napominanjom: Spěwajće Knjezej nowy kěrluš, pschetož wón čini džiwny, wón čini džiwny w stwórbje, džiwny w kralestwje hnady, džiwny w twójim žiwjenju.

Pschicžina našeho spěwanja šu Bože džiwny. Najjažnišcho tute Bože džiwny psched woczomaj mamy w jeho stwórbje. A wožebje tón čaž, w kotrymž nětk štejimy, přěduje wo Božich džiwach kóždemu, kiž ma wušchi ja hlóž pschirody. Šdnž w tutym čažu psches šahrody a łuki, psches hona a horn, psches kěčki a lěšy twojeje lužiskeje domišny kłodžič, potom móžejš to jenož š modlazej wutrobu, š wutrobu, kotraž je počna šwjateho špodžiwanja psched wschedomóznym štworicželom njebjekow a semje, kiž kóždemu šhtomej, kóždej rostlinje, kóždej kwětny nětk nowe žiwjenje a nowu kražnosć špožći. Šhtož šo tam wonkach štawa, to je džiw, tak štary kaž šwět šam, a tola kóždy nowy džiw, kotryž tež wučeni prawje wujaknicž njemóža, džiw, kotryž naš pschezo napomina: Spěwajće Knjezej nowy kěrluš, pschetož wón

čini džiwny! Šo tutym heřku Pawoł Gerhard činjješche, šdnž psches Božu stwórbu kłodžo šebi šaspěwa:

Šój wutroba a wježel šo
Na darach Boha šwojeho
W lubym lětnym čažu.
Wšcho rjane je ša čłowjekow;
Tuž njeh na pschě šahrodow
Šso čłowške myšle pažu.

Wšitke te kražnosće w šwonkownej pschirodže dadža nam hižo něšcho woptacž a šacžuwacž wo špodžiwnej možny a dobročiwosći našeho Boha, kotraž šo najjažnišcho we kralestwje hnady wotkrywa.

Tuž pošnaj tež, o duscha,
Kač šmilny našch Bóh je.
Šhwal jeho, kaž šo škluscha
Ša tajke dobroty.
Šaj, ja chzu š kěrlušemi,
Čže, Božo, pošbēhacž,
Dónž nješmēm š jańdželemi
Čži wěčnu šhwalbu dacž.

Spěwajće Knjezej nowy kěrluš, pschetož wón čini džiwny, džiwny w kralestwje hnady.

Ubo njeje to žadny džiw, šo šmēmny my kłodži, šubjeni, hrěšćni čłowjekoj Bože džěći a herbojo šbožnosće šwčž?

Šo hrěšćnika by wobhnadžil,
Šsy ty šo, Knježe ponižil,
Šsy našche čžělo na šo wšak,
Šo by nam šwoje šbožo dač.

Šdnž tutón džiw chzu šapschijecž,
Šdže mohł šo rosum wupschestrěčž
Duch poklonja šo w modlenju
Wšched tajkej Božej lubosću.

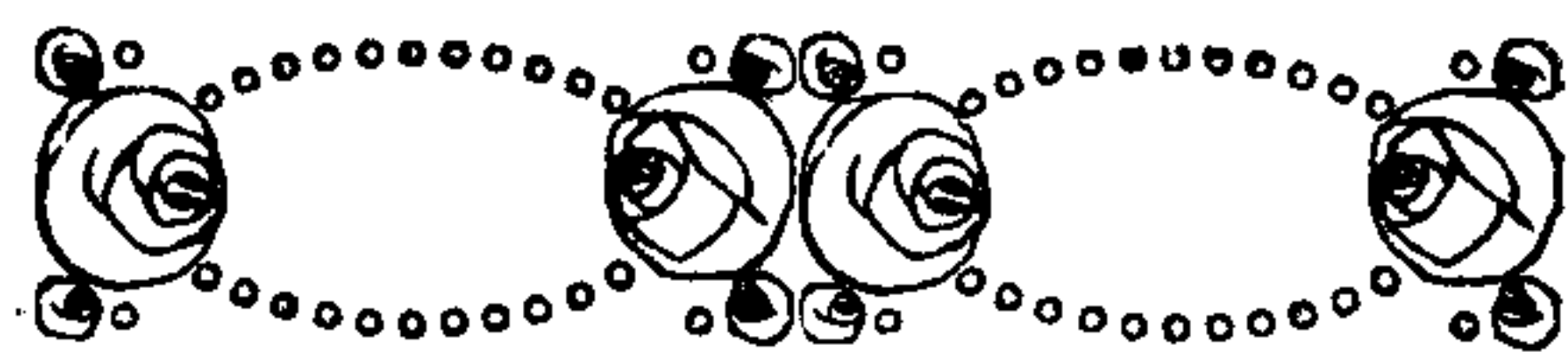
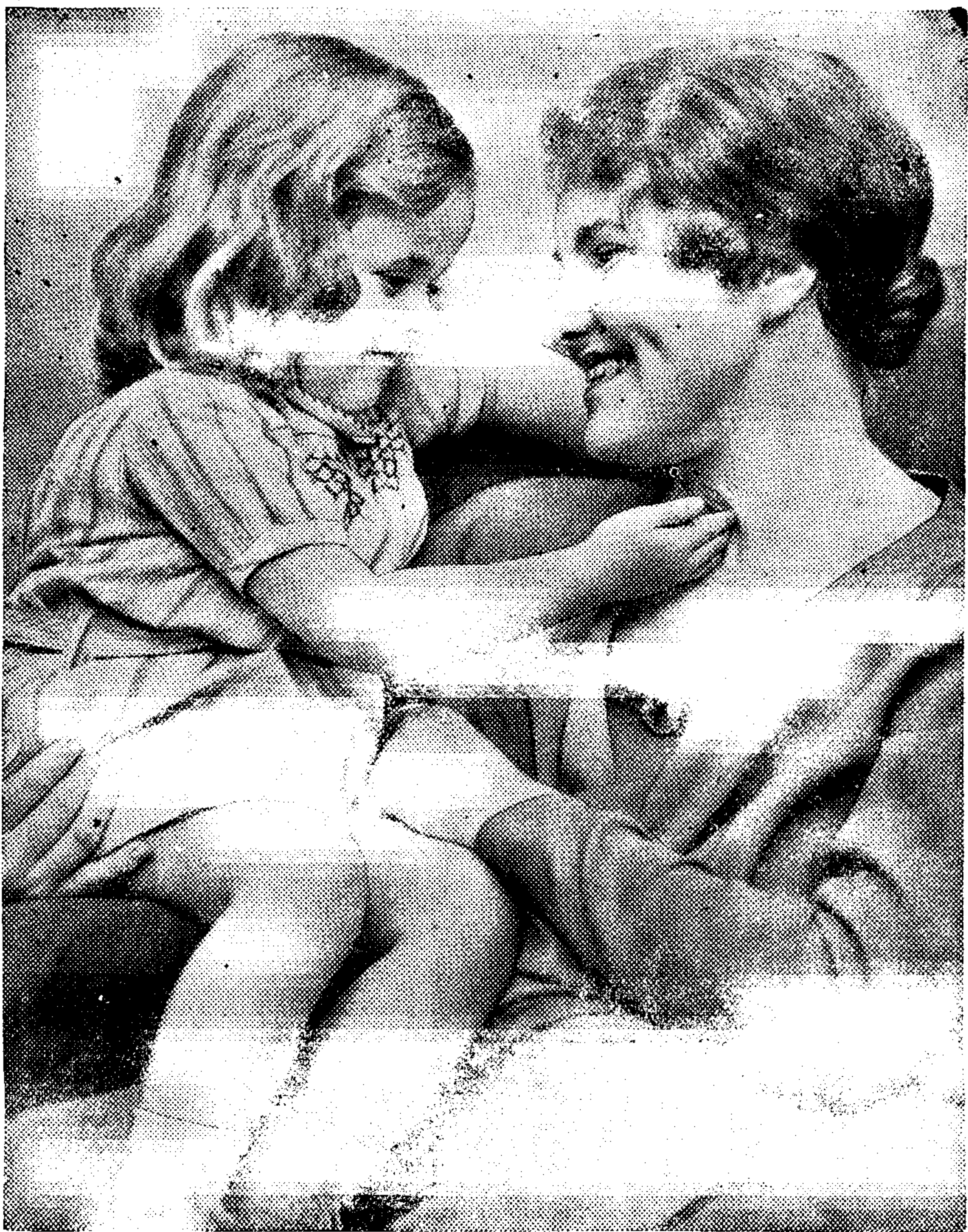
Sodowny dživ, jutrowny dživ, kwjatkowny dživ, wschitko pschicžina došč, s wježołym ertom hnadneho Boha khwalicž. To ma šo pschedewschëm w Božim domje čžnicž. Njedžela Kantate chze naš napominacž, šo bychmy pschi našich Božich službach naše rjane, kražne kěrlušche pschezo s poknym hložom a s nutrnej wutrobu šobu spěwali. Pschetož to je Bohu špodobne. Spěwajcže Knjesej nowy kěrlušch, pschetož wón čžini dživny, wón čžini tež dživny w twojim žiwjenju.

Abu njesžy nicžo wo tym šhonik? Tola! Ty špomináš na dny čžežkeje khoroičže, hdžež šamo lětar žaneje nadžije wjazny njeměješche, wěčžny lětar pať pschińdže a wustrowi čže abo lubowaneho čžlowjeka. Špomináš na dny hórteje hospodařteje nušy, hdnyž wjazny nuts a won njewědže-

šche, — a w prawym wołomtku tola pomoz pschińdže, s wotfel njeběšche ju šnadž woczakať. Šaj, njeje to žadny dživ, šo je tebi wschedomožny Bóh psches telko nušow a strachow pomhať a tebe wozžik hacž do dženžnišcheho dnja? My dnrbimy na kóždym dnju, kotryž Bóh lubny Knjes nam spožcži, wježeli spěwacž:

Šacž šem je Bóh mój dowjedť mje
Se šwojej wulkej hnadu,
Mi šdzeržak dušchu, žiwjenje
A šastarať mje s hnadu.
Šacž šem je wón mje pschewodžak,
Šacž šem mje wulžny šwješelak,
Šacž šem je wón mi pomhať.

Šamjeń.

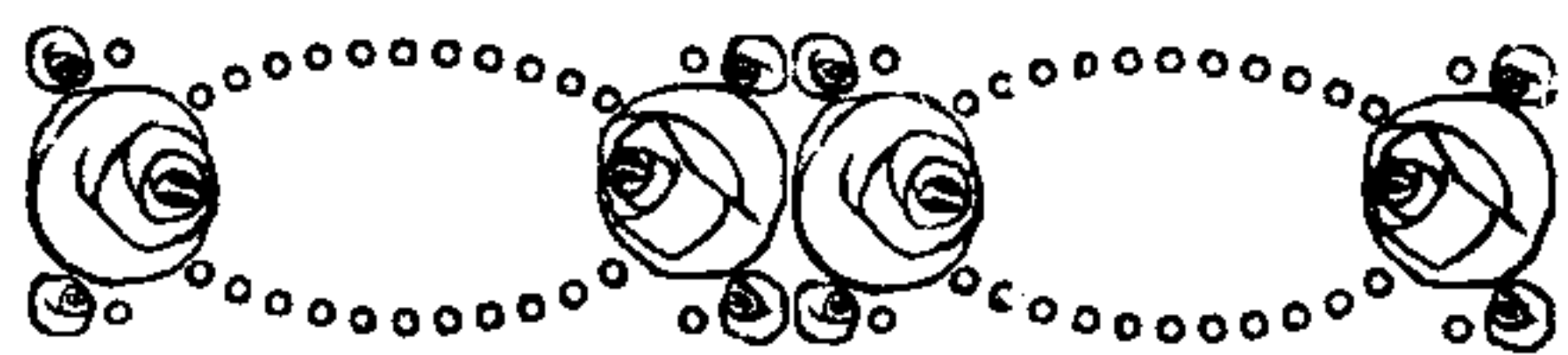

Maczerka!

Maczerku ja njesapomnju ženje!
Tej džaťuju šo ša wscho rjenje
S dušchu, se šłowom a se skutkom
Tuž šhwatam wježoły k njej dom.

Šchtož mam čželneho a šwontowneho
S čžimž šwobaram šo wscheho šleho,
Šchtož mi šubło je tu duchowne,
To wscho je mojej maczerne!

Tuž tež dženža prošchu, maczer, Tebje:
Wšmi mje a daj mi šnowa šebje!
Žohnuj luba, mje kaž něhdy šny!
Tak budu šbožny, šbožowny.

Džeń maczerje.

Wón bě nušny a wažny w čžašu, w kotrymž šo marxšištiške a materialištiške mozy šchěrjachu a šo bjesbožne bolšchewištiške mozy šadobnywachu wschudžom nuts. Wón je pať tež nětkle nušny a wažny, w čžašu pschewróta, wobnowjenja, noweho twarjenja. Pschetož hdnyž šchto je powołann, šobu twaricž nowy pschichod, nowe žiwjenje, je to macž. Šaj, macž je přeni twarz pschi tym! Macž přeni twarz šwójby a tohodla přeni twarz luda, macž twari žiwjenje, předy hacž wono šwětko tuteje šemje widži, wona twari tohodla jaťo přenja tež žiwjenje zpleho luda a ma nětkle šobutwaricž nowe žiwjenje w ludu a kraju.

To šu wulke, nadobne nadawki, kotrež ma macž. Šo by mohla je wona dołonjecž, ma macž šama pschi šebi a na še-

bi šažo mnoheho wufonjecž, a mamny my wschitžy ša nju a wołoko njeje wažneho a dobreho wjele čžinicž, a ma powšchitkownošcž, ma lud a stat šo šwěru ša macž štaracž. A wschitko tole nušne a wažne radži šo nam wschëm hromadže derje, hdnyž jo čžinimy w šchescžijanskej wěrje, hdnyž damny nabožinje měštna, hdnyž pytamny se wschëm Božu čžešč, čžešč toho Boha, kiž je žiwjenje šam, kiž žiwjenje štwori a žiwjenje twori a twari, kiž halle šmóžni, šo macž žiwjenje twari, kiž halle šmóžni, šo my s ludom tworimy něšchto nowe ša lud, ša kóždeho.

Tehodla žadny „macženy džeń“ bjes Božeje služby, bjes modlitwy a dobroproščenja psched tutym našchim wulkim Bohom! Ně, Bohu porucžamy dženža macž a šo ša nju džaťujemy, ša nju modlimy. A Bohu porucža dženža macž

ſwoje džeczi ſ džaſownej wutrobu, ſ wutrobu poſnej dobro-
proſhenja a modlenja. A Bóh chynł dacž, ſo by dženža na
„maczerńym dnju“ kóžda macž ſo mohła radoſcziwa džaſo-
wacž ſa džeczi, radoſcziwa tohodla, dofelž ſebi we wutrobje
wobſhowa wěru a ſwěru Bohu a ju njeſhubi w materialisti-
ſkim a bolſchewiſtiſkim a dofelž ſamóhł džeczom ſobu dacž do
žiwjenja wěru a ſwěru k Bohu a ju w ničy hajicž a ſdžeržecž
njech teč bjeſbóžne, jenož na ſachodnoicž ſaměrjene mozy py-
tachu kaſnyč duſchu a žiwjenje. Wěra do Boha a ſwěra ke
Bohu ſu ſakladn, bjeſ kotrychž žadyn twar njewobſteji, njech
je twar čłowſkeho žiwjenja, njech ſwójby, njech wožadn,
njech luda.

A ſo mohła ſo kóžda macž tač džaſowacž, ſa tole ſtač je
naſcha wěž, kiž ſmny my jejne džeczi! Esmě a móže ſo two-
ja macž džaſowacž, ſo radujo na tebi? So by mohła!! So
by mohła ſnajmjeńſcha wot nětka ſo radowacž tebie dla,
njech tu woně je na tutej ſemi, njech je hižo we wěcznoſczi!!

„Džeń maczerje“, haj, wón woła tebie, jeje džeczjo, k ma-
czeri, njech k nej tu džeſch, hdžež ſpěwa a džeła, njech tu džeſch
k hórzy, pod kotrejž jeje mucžne čžělo ſpi. „Džeń maczerje“
woła tebie ſo na maczer ſpominaſch, ſo ſo maczeri džaſujech,
ſo maczer ſwjekeľiſch. Tuž dži a čžiń to! A wuſnaj a ſpěwaj:

„Džač budž Tebi, lubny Božo!
Ty ſy žiwjenje mi dač!
Džač Čži, ſy mi kražne ſbožo
Pſches ſtarſcheju ſhotowač,
Kiž mje ſwěru hladataj,
Woſbožicž mje ſmyžlenaj.“

Haj do džaſa a modlitwy wobſamkł hnydom ſtarſcheju.
My dže tola, hdnyž „maczerńy džeń“ ſwječimny, nana njeſa-
budžemny, ně nana ſobu čžeſcžimny, ſebi nježadajo hiſchče
wožebity „džeń nana“, kač je ſo to ſ druhich ſtron žadač.

S wutrobu k Bohu, k jeju Wótzei a k naſchemu Wótzei
ſdnyhjemny:

Ty pač wſchitko, lubny Božo,
ſapłacž jimaž bohacž.
Wobradž jimaž wěrne ſbožo,
Po čžele a po duſchi,
Deržehicže na ſemi
Sbóžnoſcž w ſwojim kraľeſtwje.

Macž.

W Schwizy hrajkasche ſebi žlětne džeczjo na luy. Na-
dobo ſleczi k njemu hodleč, ſhrabny jo a njekeſche jo pſches
powětr k něſdu. Ludžo ſo toho dohladaču, wołachu a bjež-
achu ſa ptaſom. S wuſčelami ſehnachu hobrſkeho ptaſa
ſ hneſda. Na to ſpyta ſwažliwy mužſki, ſwucženy na tajke
waženje, k hneſdej dolěcž. Ale ſkały běchu pičenaſke. Wón
ſo ſuwaſche a njeſamóh hacž k hneſdej ſalěcž. Tuž ſpyta
druhi tutón čžežki a ſtraſchny pucž. Wón bě hórſki hajnik a
na tajke pucže ſwucženy. Tola teč wón njedozpi wjazny hacž
tamny.

Tu ſtkóczi ſo mloda žónſka pičes ludži do přědka —
macž rubjeneho džěſcža — a počža po nahlych ſkaliſkach ho-
rje lěcž. A lěnyſche, njech teč ruzy krawjeſchtej a noſy ſo
drějeſchtej a draſta ſo torhaſche. A dolěny a wſa džeczjo a
ſlěny ſ nim teč ſažo dele. Tač wumóh ſwoje džeczjo macž.

Swěrna hacž do ſmjercže.

ſymny to džeń we wulkei ſymje. Po pucžu wlecže ſo
macž. Na rukomaj ma džeczjo. Pohoncž doſčžehnyje ju ſ wo-
ſom a kaſa jej, ſo horje ſydnycž. Macž to ſ džaſom pſchi-

woſmje a ſo ſydnje na wós. ſymny wěſſit duje. Macž
ſapſchimnyje wulka hroja wo džeczjo. Wona ſo ſuſnju ſlecže,
ſawi džeczjo do njeje a tkócžeſche jo k ſwojej wutrobje.

Tač jedžechu dale pičes ſymny džeń. Tačo běchu hacž
k wotnyhjenemu kónzei dojeľi, ſaſta pohoncž. Žona woſta pač
na woſu ſedžo — wona bě ſmjerſnyla. Čžicho ſpaſche pač
džeczjo pſchi ſwěrnei maczernej wutrobje, kotraž bě pičestała
pukotacž.

Swěrne maczerje.

ſnaty ſarač a defan ſtinger — wón bě žiwy w 18. lě-
ſtotku — hladasche ras wječor w Herrenbergu ſ woſnom
ſwojeje ſary, kiž wyžoſto ſtejeſche, won na měſtačžo a bě čži-
chi a ſamnybleny. Pſchecžel ſo jecho wopraſcha, na čžo myžli.
ſarač wotmolwi: „Ja myžlu na te ſwěrne žony, kotrej
nětkle w tnyh kžěžach tam deleſach pſchi ſwězy draſtu ſwojich
džeczi ptačaja a ſwoje čžěſchne hladaja, a ja ſo praſcham,
hacž teč ja ras tajke měſtno w njebježach namačam, kač wo-
ne.“

Boža pomoz w nuſy.

Pucžowach jako wandrowſki do domiſny pičes narańſchu
Frankowſku (Niederbayern). Běch hižo dlěžſchi čžač bjeſ
džeła a ſažlužby. W mojej kaſny njebě wjazny wjele pjenjes.
Nuſa traſcheſche mje ſ kóždym dnjom bóle. Čžinjach ſebi
pſchichoda dla wjele ſtaroſcžow, hdže ſažo džeło a někažtu ja-
žlužbu namačam. Tačle ſanurjeny do čžěhnyjaznyh myžlow
krocžach ras njedželu rano po wuſkei ſchčežžy k jenei zyrkwini-
ſkei wſny. Nadobo ſaſwoni na wěži, a mi běſche, jako by tón
najwjetſchi ſwón mje wołal: „Bój dom!“ a woſpjet ſažo:
„Bój dom!“ ſtupach rychliſcho a pſchińdžech hiſchče čžača
doſcž do zyrkwje. Přědowanje tamniſkeho k ſararja ſdaſche
ſo mi zyle jako by wono mi płačilo. Mužej, kiž pódla mje
ſedžeſche, — wón běſche w hrěnich lětach — ſdach ſo zuſny byčž.
Tuž ſo mje wopraſcha, ſ wotkel pſchińdu, a hdže čžu. Spó-
ſnawſchi moje połoženje, wſa mje ſobu domoj, pohoičzi mje
jara derje a wyſchſche teho doſtach hiſchče něſchto zyroby na
pucž a k temu rjany pjenježny dar. Pſches tole běch nětko
hale jažnje ſpóinač Boži hlóž, dofelž jako rjemježnik po
wſchědnnyh ludži runje prožnyč njechach a miſchtruw mojeho
powoľanja pač ſ čžežka njedželu domach nadeńdžech. Tač ſym
ſažo ras ſam na ſebi naſhonik tamne rjane ſtare pſchižlowo:
„Hdyž je nuſa najwjetſcha, je Boža pomoz najbližſcha. K. K.

Zyrkej a ſtat.

ſaſta krajna ſynoda ſo w meji njeſeńdže, kač bě to
wotmyžlene. Čžezja wocžakacž, ſchto džeła ſa wobnowjenje
a ſnowaſarjadowanje ewangelſkich zyrkwjow Němſkeje pſchi-
njeku. S tym ſo teč hacž na dalſche wotſtorcži jednanje wo
nowowólbje krajneho biſkopa, kotryž, kač je ſnate, 1. julija
na wotpočžink pórđže.

ſa ſnowaſarjadowanje ewangelſkich zyrkwjow Něm-
ſkeje ſo wſchudžom džeła, wožebje wěſo w Barlinje, hdžež
ma wjedniſtwo ſwaſka ewangelſkich zyrkwjow ſwoje ſyńdo.
Tam ſu ſo poľnomóžni wſchěch ewangelſkich zyrkwjow jeſchli
a hižo wo wſchelatičch wažnyh praſchenjach jednali. So ſo
tuto džeło doſkladnje a teč bjeſ kómbženja ſtanje, je nuſne.
Džeja dže tola pičes lud tač wſchelatore myžle a žadanja.
Wchſě nježku zyle wěcže ſbožowne a ſpomozne. To njetre-
baſch ſebi hale myžlicž na tač wuſulenu wěž kač to — nětk
ſdžeła ſačanny — „Tannenbergbund“ je. Teč druhich myž-
low a myžlicžlow nadeńdžech, kotrejž ſo njehodža a nježmě-

dža wuwjesć, jelišo njedyrbi ewangelska zyrkej a i njej ewangelski lud schłodowacž. Czini my wšichitny, so by so tuto wobnowjenje derje radžilo nam zohnowanju, Bohu czešći, dobroprošćenje ja to. Tohodla žadajmy hebi tež, so so tuto nowosariadowanje stanje bjes toho, so so partaje a stat do tutoho džela sapletu. Swobodnošč je kanzler klubik! Tuž woštanmy tež swobodni! Czim bóle pschindže i toho zohnowanje tež ja lud a stat!

Wšchelate i blisťa a dalosťa.

Sa macž sběra so dženka sběrtka po hařach a po domach — tež wežera hižo. Wona chze pomhacž, so jažo wšchě maczerje w šchesczijaniskim a wótznołrajnym duchu dopjelnjeja a móža dopjelnjecž swój wulki hwjaty nadawł. Hdnyž tak maczeri pomhamy, pomhamy zylej swójbje, pomhamy ludu. Tuž pomhajmy! — Po domach žmě sběracž jenož towarštwow ewangelskich žonow. Wono ma ja snamjo zyrkwiny šchiz, lila na běłym. Wšchě druhe sjednocženstwa maja jenož dowolnošč, na hařach sběracž.

Stowna herbstka předaršta konferenca. Pšchedpnda, 1. wyšchichi farat Sarjeńk, sapocža pošlednje pošedjenje herbstkeje konferenzy w Sserbskim Domje i modlitwu, w kotrejž spominašche na wótzny kraj a zyrkej a herbski lud a na to wobebite, šchtož so nětkle stawa. Pšchizli běchu nimale wšchitny herbski duchowni Sakšceje, a czi, kotřiž tam njeběchu, žu zyle wěšće měli najšhutnišche pschicžiny, kotraž samolwi, so runje na tutu konferenzy nješchindžechu, na kotruž bjes wšcheho wobebiteho pscheproschowanja hižo žyly cžak pscheproschowašche najšhutnišcho. Wopomnichmy, šchtož bě so stalo w herbskich wořadach a farškich domach, tak na šrudobu we Borschiškim farškim domje, tak na wjekele w Budeštecžaniskim. Wobebiteho pschednoščka njebě. Bě tak na došč wažneho a roščudneho, šchtož bě se wšchey šhutnošču a hwěru a niz najpošlein se wšchey lubošču wopomnicž. Mějachmy jednacž wo žylym položanju zyrkwje a herbskeho luda a ewangelskich herbskich wořadow, niz mjenje tež herbskeho pižmowstwa. Nimo teho bě rěč wo stipendijach, hwjedzenjach, nowych a starych nadawłach, wo hwjedzenju 1. meje, wo „Sserbskim Bibliškim Pucžniku“ a druhim. Eso žamo wě a ženje hinał bylo njeje, so herbski lud a tak tež my ewangeližny Sserbjo stejimy a stejachmy hwěru i wótznemu krajei, dopjelnjejo swoje nadawłi w měrnym cžaku kaž we wójniškim, hajo hebi wěšo swójmu herbsku narodnošč, swójmu herbsku rěč. Runje tam, hdžež hebi hajo wótzow rěč a wěru, žu tola najlěpšche podložki ja to, so so tež wšcho druhe šprawnje a wěrnje stawa, so so tež hwěra džerži wótznemu krajei a statei. Hinał njebě to i nami ewangelskimi Sserbami a tež njebudže!

S Budyšćina čitamny, so je ewangelska wořada pschiprawila pacžeršku wučžbu ja dorosčzenych. Tajkeje běchu hebi njeconfirměrowane stawy wořady pschale. Snamjo to našcheho cžaka!

W Lubiju bě so šchtwórtk, 4. meje, šhromadžila wulka žyła žonow se wšchěch kónczin Lubijškeho wołrježa na hłownu šhromadžišnu ewangelskich žónškich towarštwow. Tuta mějesche dwojaki wuřnam: dotalna wjedniza, knjeni von Burgsdorf škoži pschedpndstwo, dokelž bu jeje mandželški, dotalny hamški hejtman, ja wołrježneho hejtmana do Lipška powołany. A to druhe bě wulkotny pschednošč knjeja šuperintendenty Žagšcha wo šchesczijanškej žonje w tutym nowym cžaku. S wulkim džalom dželachu so towarštwow wot swojeje wjednizy, kotraž je i wulkej pilnošču a hwěru skutkowala ja žónške towarštwow a i tym ja mnoho špomozneho,

šchtož tež nětkle dale skutkuje. Knjes šuperintendent pošasa po swójim wuřtožnym wuřchju, šchto je žona byla w běhu lěštotkow našchich stawiřnow a šchto wona byč ma wobebje nětkle w cžaku wobnowjenja. Wona ma byč šchesczijanška, wótznołrajnje šmyšlena mandželška a macž; a wšchě te, kotrymž njeje špoščzene, byč w mandželštwje, maja byč swójneho ducha. Wšchě šhromadžje nimaja wjazny byč politiske. To dyrbi nimo byč, dokelž je žona i tym, so do politiskeho žiwjenja pschindže a i tym tež do dželow a šastojniřtwow mužaj, wjele, jara wjele šhubila, a i njej tež swójba a se swójbu jažo lud. Do noweho nětkle nastawazeho luda nješchlušcha tež žona abo holza, kiž hebi wložny ššcha kaž hólz. Sa macž a runje tak ja džowku, ja džěčžo wupraji wón to ja wšchěch roščudne, wulke šłowo: dopomni so na macž! to dyrbi džěčžu byč a byč móž, pucžnik, pohoń, warnowanje!“ Šchto wšcho njeje i tutym wuprajene, žadane! — So bychu so tola našche ewangelske žony — a runje tak po swójim našche ewangelske mlode holzy — hiščje bóle šhromadžile do towarštwow a sjednocženštwow! Tak by so wjele wjazny špomozneho, dobrego, pošpšchowazeho wuřkutkowacž hodžilo ja jenotliwu a ja powšchitkownošč, ja swójbu a ja lud! Tak by kóžda, a i njej swójba a dom, so mohla cžim dokladnišcho pschihotowacž a dohotowacž ja nowy cžak a jeho nadawłi a pschizlušchnoščje, to cžim lěpje, dokelž tola je nabožina a wěra w tutych sjednocženštwach šobu roščudna wěž. A tohodla so we nich haji tež to, šchtož hebi nětkle wótzny kraj žada wot žony, wot maczerje. Njech hebi tuto prašćenje pschedpołoža runje dženska na nježeli maczerje kóžda macž a žona! A hdžež njedyrbjale tajke towarštwow byč, tam šestupajče so do žyła. To je móžno tam, hdžež žu hoščenzny a tam hdžež žane nješku, hdžež je wořadna rumnošč abo rumnošč na farje! Runje ja tute šhromadžišny a sjednocženštwow žu wšchelateho dla rumnoščje šwonka hoščenzow pschihodnišche. Šchtož někał šrosumi cžak a šchtož so stawa, tón wě, so ma so wšcho štacž, so by w nowym pschihodže bydliło wěrne šbožo ja swójbu, džěčži, lud. W pschednoščku bu džě tež prajene, so je našch cžak, w kotrymž žmy my nětkle žiwi, jenož pschirunacž ššjom cžakam w běhu lěštotkow, mjenujny: cžakny cžahanja ludow, cžakej reformazije a cžakej 30lětnje wóžny. Tak wulki, wobebity, roščudny je našch cžak! A tuž dyrbi my tež my byč wulzy w nim, so njebychmy podleželi a bjes zohnowanja wořali.

Na pucž.

Czešč nana a maczer!

Šistowanje.

R. R.: Džak ja małe powjedancžko! Wosjewimy je. Haj, tajke móžemy trjebacž. Tuž, hdnyž macže wjaz, poščelcže abo wotedajče w Smolerjež knihařni na moje mjeno.
Redaktor.

Sa Rogate: B.ž. w B. — Sa Graudi: T. w B.

Předowanja maja so tak šłacž, so žu najpoždžišcho pón-dželu w Budyšćinje.
Redaktor.

Harja za džěčikemšćenje

je za 20 pj. k dostaču

w Smoleriec knihařni w Budyšćinje

Samolitoity redaktor farat Wyracž w Nořacžach (Mostiž b. Weisberg). Čžišchěž a nastab Smolerjež knižiczišchjetnje a knihařnje, šap. dr. i wobm. ruf. w Budyšćinje. — Wuřadža kóždu šobotu a pšaczi šchtwórtcžlěnje 108 pj.